

ת"פ 26509/12 - מדינת ישראל נגד משה ציוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 14-12-26509 מדינת ישראל נ' ציוני(עוצר)

בפני כבוד השופט, סגן נשיא ג'ורג' קרא
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
משה ציוני (עוצר)
הנאשמים

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד ארץ ריכטנברג

ב"כ הנואם - עו"ד אלן כהן

הנאשם הובא על ידי לוי שב"ס

גזר דין

האישום

1. הנואם הורשע על-פי הodiumו במסגרת הסדר טיעון ביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1) + (2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ואינו מוסכם לפיקוח סעיף 192 לחוק הני".

נסיבות ביצוע העבירות הן כדלקמן:

בין הנואם למתלוון היכרות קודמת. ביום האירוע עבר המתלוון ליד חנותו של הנואם שפנוי מועדות לעירication קניות בסופר המציג בקרבת מקום. ברכת שלום שליח המתלוון לעבר הנואם נענתה בקלילות. המתלוון המשיך בדרךו לסופר, הנואם הלך אחריו וקרא לו לצאת מהסופר לרחוב. משיכא המתלוון מהסופר קילל אותו הנואם ואים עליו שיירוג אותו וזכיר אותו 3 פעמים באמצעות חפץ חד שאחז بيדו באזורי שונים בבטנו. בתגובה דחף המתלוון את הנואם והיכה אותו באמצעות חגורת מכנסיו. כתוצאה לכך נשמט החפץ החד מידיו של הנואם והועף אל הכביש. הנואם רץ לעבר החפץ החד הרימנו מהכביש וזכיר באמצעותו בשנית את המתלוון שהופל על הכביש על-ידי 'אחר' שאחז בראשו וריתק אותו, וזאת פעמים רבים וידי הימנית וכן בעט בגופו. כתוצאה מהמעשים נפצע המתלוון באזורי בטנו ובגבו, הוביל לבית החולים ונזקק לניתוח דחוף. הדקירות גרמו למתלוון חתכים בבית החזה הימני,

עמוד 1

עbero את הסרעת, נכנסו לחלל הבطن ופגעו פגעים בכבד וכן נגרם לו חתק באמת יד ימין.

ההסדר

על-פי ההסדר הoscם כי המדינה טען לעונש מאסר בן 30 חודשים לרצוי בפועל ואילו ההגנה תהא רשאית לטעון כרצונה. עוד הoscם כי הצדדים יעדטו במשותף להטיל מאסר על תנאי וקנס, כן הoscם כי הנאשם יחויב בתשלום פיצויים בסך של 40,000 ₪ כאמור מtower הסך הנ"ל 30,000 ₪ יופקדו טרם הטיעונים לעונש וכتنאי להציג ההסדר. יתרת הפיצוי על סך 10,000 ₪ תשולם לאחר מתן גזר הדין במועד שיקבע על-ידי בית המשפט.

טרם הטיעונים לעונש הפקיד הנאשם סך של 30,000 ₪. הטיעונים לעונש נשמעו ביום 17.9.15 וכעת הגיע עת גזרת הדין.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש לכבד את ההסדר ולהטיל על הנאשם את העונש של 30 חודשים לרצוי בפועל. ככל טען כי מתחם העונש הולם בנסיבות האירוע כאן אמרו לכלול תקופת מאסר של שנים ארוכות. הוא הפנה לגור דין של כב' השופט גروفינקל מת"פ (מח' - ת"א) 51542-12-12, כאשר בנסיבות של ביצוע מעשה דומה ובמסגרת מתחם עונשה שנע בין 3 שנים מאסר עד 5 שנים, נגורע עונש של 4 שנים לרצוי בפועל כך שהעונש שלו עותרת המאשימה בעניינו של הנאשם מצוי בחלוקת התחתון של המתחם.

במסגרת הנימוקים שהביאו את המאשימה להסדר האמורמנה קשיים ראיתיים, הודיעה מהירה ונטילת אחראות, תשלום פיצויים וחיסכון בזמן שיפוט. בגדיר נסיבות החומרה منها את העובדה שמדובר בתקיפה חמורה שהתרטטהה ב- 5 דקירות שהביאו לפגיעה קשה במתלון. עוד הפנה לנאמר במכתו של נפגע העבירה ועברו הפלילי של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונשה לו טוונת המדינה הינו מחמיר והפנה לפסיקה ממנו ניתן ללמידה, כי מתחם העונשה צריך לנوع בין 14 ל- 18 חודשים ל- 18 חודשים מאסר. הוא הפנה לע"פ 1964/14 **שלווה שימושיאלשווילי נ' מדינת ישראל** (להלן: ע"פ 1964/14), לע"פ 2316/13 **קטנשו נ' מדינת ישראל** (להלן: ע"פ 2316/13), לע"פ 5956/13 **מדינת ישראל נ' ابو ניג'מה** (להלן: ע"פ 5956/13) ולע"פ 2138/13 **ראיד ابو קוודר נ' מדינת ישראל** (להלן: ע"פ 2138/13) ולע"פ 9232/12 **עמיר עוזאדי נ' מדינת ישראל** (להלן: ע"פ 9232/12).

ב"כ הנאשם ביקש שאסתפק בעונשה שנעה בין 14 ל- 18 חודשים ולא להחמיר בעונשתו של הנאשם כעтирת המאשימה. ציין את הודיעתו מהירה של הנאשם כאשר חרף קיומם של קשיים ראיתיים בחר ליטול אחראות, כאשר בנסיבות אלה יש ליתן משקל מוגבר להודיעה ו"لتגמל" את הנאשם בעונשה מוקלה.

כך ציין את עובדת תשלום הפיצויים על-ידי הנאשם אשר תשלום זה בהצטרפו להודיה מהירה מלמד על חרטה אמיתית ונטילת אחריות ולא רק מן השפה לחוץ.

באשר לעברו הפלילי ביקש כי זה לא ישמש לו לרועץ שכן מדובר בעבר רחוק. עוד הפנה לעדותם של עדי האופי שהעידו על הצדדים החובבים באישיותו של הנאשם, כאשר כל הנימוקים האלה צריכים לעמוד לזכותו של הנאשם ביום שהוא נותן את הדין על מעשיו.

ה הנאשם שקיבל את זכות המילה الأخيرة הקדים דבריו חרטה וצער על מה שעשה וסימן בהסבירו את המנייע שהביאו לעשות את המעשה, אף שבמהלך הטיעון לעונש מנעתי מב"כ הנאשם להרחיב בנושא זה בהיותו שני בחלוקת עם המאשימה.

דין והכרעה

.5. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם הם שלמות גופו ובטחונו האישית של אדם. הנאשם ذكر את המתalon 5 דקירות בחלקים שונים בגופו, כתוצאה מהדקירות נזקק המתalon להתרבות כירורגית, לתהילך החלמה הן בבית החולים והן מחוץ לו. כעולה מכתב נפגע העבירה המופנה לבית המשפט, נותרו בגופו ובנפשו של המתalon צלקות אותן ישא עמו עוד זמן רב.

עוד יש לציין כי הנאשם הורשע בשתי החלופות המצוויות בסעיף 335 han זו שבסעיף א(1) והן זו שבסעיף א(2), קרי: han כשהוא מצוי בנסיך קר והן **"שהיו נוכחים שניים או יותר שחברו לביצוע המעשה..."**.

כעולה מכתב האישום, התקיפה הייתה תקיפה דו-שלבית, בשלב הראשון ذكر הנאשם את המתalon בבטנו ובהמשך, לאחר שהמתalon גרם לנאים לשפט את החפש החד, שב הנאשם, לקח את החפש וذكر באמצעותו את המתalon בגין ובירו כאשר בשלב השני הסתייע בנסיבות של 'אחר' שRITE את המתalon ואפשר לו את ביצוע הדקירות הנוספות.

מединיות הענישה הנווהגת

.6. עיניתי han בפסק דיןו של בית המשפט המוחזק בת"פ (מח-ת"א) 51542-12-12 וhan בפסקה שאזכיר ב"כ הנאשם במהלך טיעונו לעונש. בסקירה שלහן אבחן את הפסיקה ומידת הרלוונטיות לעניינו.

בע"פ 1964/14 נקבע מתחם ענישה שנו בין 6 חודשים ל- 24 חודשים. בגין ביצוע עבירה דומה עונשו של המערער שם נגזר ל- 14 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי מדובר ב"מקרה בעל נסיבות לא שגרתיות באופן כללי, העימות עם המתalon לא היה פרי יוזמתו של המערער. בספרות ובפסיקה הובעה דעתה, לפיה אדם אשר חלים עבונינו חלק מתנאי הגנה העצמית, ראוי להתחשבות בנסיבות המיחודות שהובילו למשיכו בעת גזירת עונשו". באותו עניין נטענה על ידי המערער טענת הגנה עצמית והגנת בית המגורים שנדחו על-ידי בית המשפט. מאידךמצא ביהם"ש להתחשב בנסיבות המיחודות han בקביעת מתחם העונש, והן בגזירת הדין. על פניו מקרה זה אינו יכול לשמש אמת מידה

להשוואה לעניינו.

בע"פ 2316/2013 המערער שם דкар את שכנו באמצעות סכין וגרם לו לקרע בכבד, דבר שהצריך אותו לניתוח -. 5 ימי אשפוז, נדון במסגרת הסדר טיעון -. 24 חודשים. ערעור על העונשה נדחה. בית המשפט העליון בפסק דין מצין כי: "**בית המשפט המחויז נדרש לרף העונשה הנוגג בעבירה דקירת סcin ומצא כי הוא נع בטווח של 12-40 חודשים מאסר**". כעולה מהאמור מתחם העונשה בפסק דין זה אינו מתישב עם עתירת ב"כ הנאשם כאן לקביעת מתחם שנע בין 14 ל-18 חודשים.

בע"פ 5956/2013 מדובר בערעור המדינה על קולות עונשו של המשיב שהתקבל לאחר שבית המשפט קמא החליט להחריג את עונשו בשל מצבו הבריאותי. אף שבית המשפט העליון ביקר את רוחב המתחם שנקבע ע"י ביהם"ש קמא בעניינו של המשיב ומעורבים אחרים בין 70-12 חודשים, לא מצא להטערב בו וקבע את עונשו של המשיב על 15 חודשים לרצוי בפועל תחת 82 ימי מאסר. גם מקרה זה לא ניתן ללמידה מהמתחם ומהעונשה למקרה שלנו, לאור מצבו הרפואי המייחד של המשיב שנזקק ל"טיפול תכוף", כהגדרתו של ביהם"ש. מכל מקום, מתחם העונשה שנקבע שם אינו דומה למתחם שלו טוען הסנגור כאן.

בע"פ 2138/2013 הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיפים 333 יחד עם 335 ונגור דין -. 18 חודשים מאסר במסגרת הסדר טיעון, בו הגילה המדינה את טיעונה -. 20 חודשים. באותו נסיבות שניים תקפו את המערער לאחר שקרה לו לצאת מביתו והמערער בתגובה דкар אחד מהם בשכמו ובידו באמצעות חפץ חד ונס מן המקום. כעולה מהאמור, מדובר בדקירה אחת ולא בחמש דקירות, כאשר המערער לא יזמ את התקירית כאשר אחד המתלוננים היה מבין שני תוקפים שהגיעו לבתו.

בע"פ 9232/2012 נגורו על המערער 18 חודשים לרצוי בפועל וזאת במסגרת הסדר טיעון בו טענה המדינה -. 24 חודשים והגינה הייתה חופשיה בטיעוניה. ערעור על העונש נדחה. מדובר בצעיר בעל עבר נקי, הודיע ונטילת אחריות. בית המשפט הגדים את העונש כנוטה לקלала ודחה את הערעור. גם מקרה זה לא ניתן ללמידה דבר לעניינו.

בנוסף, מצאתי להפנות למספר פסקי דין מהעת האחרונה: ע"פ 8622/2014 **רז ג'רבי נ' מדינת ישראל**, צעיר שלא עבר פלילי שהורשע על-ידי בעבירה דומה, נגור דין -. 24 חודשים וזאת במסגרת מתחם שנע בין 24 חודשים -. 36 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ראתה גם ע"פ 379/2015 **אגינציה לוי נ' מדינת ישראל**, ביצוע עבירה של חבלה חמורה באמצעות בקבוק בירה שהטיח המערער בפני הקורבן, נדון -. 30 חודשים מאסר בפועל, ליפוי בסך של 10,000 ל"נ וזאת במסגרת מתחם עונשה שנע בין 24 חודשים -. 48 חודשים. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

אחרון עניינו של ע"פ 935/2014 **איגור אסטרוחוביץ' נ' מדינת ישראל**, שם נדון מערער שהורשע בעבירה דומה ומעשה דומה לעניינו "תקף המערער את המתלון בסcin מטבח וגרם לו לחתקים ביד וכתף שמאל. המתלון פנה לברוח מהמקום אך המערער ذكر אותושוב דקירה عمוקה בשכם". נדון במסגרת מתחם שנקבע בין 3.5 שנים -. 5 שנים, -. 50 חודשים לרצוי בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

האמירה החשובה בפסק הדין האחרון והרלוונטיית לעניינו, ככל שהיא נוגעת למדיניות הענישה וكمתבקש מכך מידת השפיטה על קביעה מתחם הענישה, היא זו: **"עיוון בפסקה עדכנית, לעומת זאת, מלמד כי אף שבמקרים דומים נקבעו מתחמי ענישה הנבדלים מעט זה מזה, נראה כי הפסקה נוטה לבירור להחמרה בענישה בגין העבירה והמעשים בהם הורשע המערער, ועל כן נראה כי יש מקום לאמץ את הפסקה שבה נקבעו מתחמי ענישה הקרובים לזה שנקבע בעניינו."**

נסיבות ביצוע העבירה

7. לא נטען כי עובר לביצוע העבירה תכנן הנאשם את ביצועה. נסיבות האירוע כעולה מכתב האישום מלמדות על אירוע ספונטני, המתلون עבר במקום באקראי, בירך את הנאשם לשלום ומשם התדרדרו העניינים لأن שהתרדרו. ע"י, נלמד מהעובדות שבהן הודה הנאשם כי החפש החד היה ברשותו, קרי: ה策יך בו קודם לאירוע במהלך עשה בו שימוש כלפי גופו של המתلون.

כפי שציינתי בפתח לדין כאן מדובר בתקיפה דו-שלבית המתקיימים בה נסיבות חמורה של הצטיידות התקוף בנסח קר ונוכחותו של אדם נוסף שיש לו וחיזק את ידיו במהלך התקיפה. שתי נסיבות חמורה אלה, יש בהן כדי להשיע על קביעה מתחם העונש וגזרת הדין. ר' דברי בית המשפט בע"פ 935/14 **איגור אסטרוחוביץ' נ' מדינת ישראל:** "בית המשפט קמא הביא בחשבון נתוניים משמעותיים אחרים באשר לנסיבות ביצוע העבירה וביניהם העובדה שהמתلون פעם נוספת גם לאחר שזה פנה לлечת".

הנאשם יכול היה להפסיק את התקיפה לאחר השלב הראשון ולאחר שנש��ו נשפט מידיו, אך הוא בחר שלא לעשות כן והמשיך וכילה את עצמו במהלך, ذكر אותו פעמיים נוספים ובעט בו כאשר המתلون מרוחק על-ידי אחר שיש לו.

הנזק שנגרם למתلون הינו נזק חמור. אכן נכון, יש בפיצוי כדי להויב את הנזק שנגרם, אך אין בו כדי לפצות על מלאו הכאב, הסבל, עוגמת הנפש, הבושה והצלקות שנוטרו בגופו ובנפשו של המתلون.

באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את ה"ב" הנאשם מלטען מחוץ להסכנות שבסדר, היה זה הנאשם בדברו האחרון שהתקעקש לשמוע לי את הסיבה מדוע בערה בו חמתו ומדוע מצא לעשות את המעשה הקשה כלפי המתلون. חשו כי המתلون "זומם" על ידיו, במיוחד בתו הקטינה. גם אם נכון הדבר (ואיני קובע כך), הדרך בה בחר הנאשם לפטור את עניינו היא זאת אותה מבקש בית המשפט להוקיע באמצעות ענישה חמירה. פתרון סכיסון בין אדם לחברו, תהא סיבתו אשר תחא, בדרך של פניה לתת תרבות הסיכון תענה בענישה הולמת שתרטיע כל מי שסביר כי בדרך זו ישב את עניינו עם الآخر. **"בית משפט זה נדרש לא אחת לטופעה הקשה ולמרבה הצער גם הרוחות, של ישוב סכיסונים על-ידי שימוש בנשך קר ולסכנה לבטחון הציבור שטומנת בחובה תת תרבות הסיכון. בשורה של פסקי-דין נקבע, כי יש להוקיע טופעה זו בדרך של קביעה עונשים משמעותיים ומרתיים שיוודאו סילידתת של החברה ממנה..."** (ע"פ 14/8622 רז ג'רבי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 15.7.16).

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה

8.

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - oz.verdicts.co.il

איןני מטיל ספק בכך כי עונש של מאסר בפועל יפגע בנאשם ובבני משפחתו בין אלו הסמכים על שולחנו ובין אלה שנתמכים בעזרתו גם לאחר שבגרו. פגיעתו של עונש מאסר בנאשם לא תהיה קלה במיחוד לנאשם שחווה וטעם את טעמו של מאסר בעברו הרחוק. זקפתו לזכות הנאשם את הودיותו ואת תשלום הפיצוי שהם בבחינת נטיית אחריות והטבת הנזק שנגרם. אף שלנאשם עבר פלילי, בין היתר, בעבירות אלימות, לא א Zukov הדבר לחובתו לאור חלוף הזמן הרבה מאז בוצעה עבירותו الأخيرة ומאמציו לחזור למוטב ולשיקם את דרכיו.

.9

קביעת המתחם

לאחר שסקרתי את פגיעת הנאשם בערכיהם המוגנים, מדיניות הענישה הנוגאת ונסיבות ביצוע העבירה הריני קובע את מתחם הענישה בנסיבותיו של מקרה זה בין 30 חודשים מאסר ברף התחתון ל- 5 חודשים מאסר ברף העליון.

בחינת הסדר הטיעון

10. על-פי ההסדר טענה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 30 חודשים מאסר. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופה קצרה בהרבה, בין 14 ל- 18 חודשים. כאמור, טווח הענישה המוסכם בהסדר טיעון אין הוא אלא פרי "מצוי כח המקיים של כל אחד מהצדדים להליך. בשים לב לכל נסיבות התקיק...". ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (412/13).

מайдך, מתחם הענישה ההולם שנקבע על-ידי בית המשפט הינו בגדר "**קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווח הענישה הרואו...**", ע"פ 512/13 הנ"ל.

בחינת הענישה המוצעת בהסדר הטיעון אל מול מתחם הענישה ההולם, נמצא כי הענישה המוצעת בהסדר הטיעון מצויה בתחום מתחם העונש ההולם. אף שנסיבות הביצוע כוללות, כפי שפורטו לעיל, היי מצדיקות מקום הנאשם גבוהה יותר מהמקום שבו מיקמו אותו הצדדים בהסכמה בהסדר הטיעון, לא מצאתי לסתות ממנהו, שכן הסכמתה של המאשימה למקום הנאשם בתחוםו של מתחם העונש ההולם מנומקת היטב. כאמור, המאשימה הצבעה על הקושי הראייתי שעדمد בפניה בהוכחת אשמתו של הנאשם, הודיעתו של הנאשם מבלי שנשמעה עדותו של המתلون, תשלום חלק ניכר מהפיצויים למATALON עוד בטרם נשמעו הטעונים לעונש, כל אלה שיקולים ראויים שהצדיקו את אותה הקללה שבה זיכתה המאשימה את הנאשם ומכך מיקומו בתחוםו של המתחם.

ענישה שתפתח מן האמור ובסתוריה מתחם שנקבע יש בה כדי לחטוא לעיקרון ההלימה ותשגר מסר שגוי כי בתם המשפט שלחנים כלפי עבירות אלימות בכלל וUBEIROT תורת הרכות הסיכון בפרט.

לאור האמור החלטי לדzon את הנאשם לעונשים הבאים כדלקמן:

42 חודשים מאסר. מתוך תקופה זו 30 חודשים לרכיבי בפועל שימנו החל מיום מעצרו בתאריך 28.11.14 היתה 12 חודשים על תנאי וה坦אי שבסמך תקופה של 3 שנים מיום שחררו ממאסר לא

יעבור הנאשם כל עבירות אלימות מסווג פשע.

אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלון בסך של 40,000 ₪. מאחר והנאשם הפקיד בטרם הטיעונים לעונש וכتنאי להסדר סך של 30 ₪ בקופת בית המשפט, יועבר סכום זה על-ידי מזיכרות בית המשפט לידי המתלון על-פי הפרטים שתמסור ב"כ המאשינה.

יתרת סכום הפיצוי בסך של 10,000 ₪ תשולם ביום 1.3.16.

אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס בסך 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר תMOREתם. הקנס ישולם עד לא 1.3.16.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ו, 24 ספטמבר 2015, בנסיבות הצדדים.

ג'ורג' קרא, שופט